

Mons. Ivan Šaško
pomoćni biskup zagrebački

Uvod

u euharistijsko slavlje
Šesnaeste nedjelje kroz godinu (B)
u Hrvatskome nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke

Nedjelja, 19. srpnja 2015. u 11.00 sati

Prečasni gospodine Rektore Bistričkoga svetišta,
subraćo svećenici u Kristu, Dobrome pastiru,
draga braćo i sestre hodočasnici,

Gospodin, koji vidi naša srca, vidi i razloge zašto smo danas ovdje kod naše Majke Božje Bistričke. Potaknuti njegovim Duhom došli smo ispuniti zavjet, biti u slavlju naše vjere, zahvaliti Bogu i nebeskoj Majci za uslišanja te preporučiti sebe i svoje bližnje njezinu zagovoru. Došli smo se odmoriti u Isusovoj prisutnosti i biti utješeni, biti ohrabreni kao Crkva.

Došli smo iz različitih krajeva, u zajedništvu sa svojim svećenicima, župnicima i župnim vikarima, s redovnicima i redovnicama, da bismo obnovili snagu i okus života, da ne bismo izgubili smisao trpljenja i nadanja.

Došli smo, usprkos žaru sunca koji nas ovih dana grije. Prinoseći i tu žrtvu molimo Gospodina da pošalje lahor svoga Duha ponajprije u naša srca, da ne previdimo njegov dar, njegovu prisutnost u ovoj euharistiji. U tome raspoloženju priznajemo i svoje grijehе, moleći Božje oproštenje i njegovo milosrđe koje vraća radost svima koji se k njemu vrate. U svome kajanju za grijehе i ispovijedanju vjere s pouzdanjem zazovimo i Blaženu Djevicu Mariju.

Mons. Ivan Šaško
pomoćni biskup zagrebački

Homilija

u euharistijskome slavlju
Šesnaeste nedjelje kroz godinu (B)

U HRVATSKOME NACIONALNOM SVETIŠTU MAJKE BOŽJE BISTRICKE
u nedjelju, 19. srpnja 2009. u 11.00 sati

Liturgijska čitanja: Jer 23, 1-6; Ps 23, 1-6;
Ef 2, 13-18; Mk 6, 30-34

I. Psalam koji smo molili pjevajući između prvoga i drugoga čitanja predivna je poveznica Božje riječi Staroga i Novoga zavjeta. To je jedan od najčešće korištenih psalama u našoj liturgiji i možemo ga čuti u raznim slavljinama, od sakramenata do blagoslova i molitvenih susreta. Osim toga, vjerojatno je upravo taj psalam uz sebe vezao najviše melodija. Rado ga pjevaju i mladi i stari u raznim kulturama, jezicima i krajevima svijeta: *Gospodin je pastir moj.*

Ali, braćo i sestre, zašto i mi i drugi ljudi volimo taj psalam?

Danas je Božja riječ oštro progovorila pastirima i o pastirima naroda koji je Bog izabrao. Stavljeni pred riječi koje po proroku Jeremiji upućuje Bog ne možemo ostati ravnodušni; osobito mi, biskupi i svećenici, koje je Bog pozvao da mu služimo nepodijeljena srca, velikodušno i nesebično na dobro vjernika.

Prva i najveća krivnja koju Bog spominje i ponavlja pastirima jest raspršenost naroda, suprotnost zajedništvu. Mogli bismo reći da je i prva obveza, služba pastira skupljanje i okupljanje. Raspršenost znači gubitak oslonca i nestajanje, znači osamljenost i nesigurnost, prijetnju za život i nemogućnost opstanka. Raspršenost znači strah i izgubljenost.

II. No, u Gospodinovoj je riječi obećanje da će on okupiti raspršene i podići pastire koji će narod dovesti do spokoja i pravde. Oštra proročka opomena sadrži radosnu vijest da Gospodin vodi svoj narod, bez obzira na ljudske slabosti i nedosljednosti, bez obzira na nedostojnost pastira. Božji narod pripada Bogu, a ne ljudskim vođama, vladarima ni upraviteljima.

Zato je današnja riječ nama, pozvanima u crkvenu službu, snažan ispit savjesti i odgovornosti, jer smo u svemu što činimo ne samo pred ljudskim mjerilima i obzirom, nego pred Bogom i pred vječnošću.

Baš zato, dok se danas nerijetko proziva svećenike; dok je dovoljna jedna riječ da ih se izvrigne ruglu, zahvaljujemo za one koji se nesebično posvećuju brizi za ljude, koji okupljaju i kojima je stalo do čovjeka. Zahvaljujemo za dobre pastire koji vode k Bogu, kao što je to i na ovome hodočašću; koji znaju da samo s Bogom čovjek ni u čemu ne oskudijeva. Zahvaljujemo osobito za naše župnike koji, u suradnji s vjernicima, svoje zajednice vode tako da se u njima osjeća ljepota Božjega doma, u kojemu ne živi strah ni neistina, nego sloboda, prihvaćenost i vedrina istine.

Braćo i sestre, u Crkvi u hrvatskome narodu ima mnoštvo uzora takvih pastira, među kojima posebno sjaji i privlači blaženi Alojzije Stepinac. On je i onda kada je bio odvojen od svećenika i naroda, lažno klevetan i izvrgnut udarcima ideologija, čuvao na okupu svoje stado i krijepio dušu umornima i slabima. I danas svojom svetošću privlači, nekima smeta, a svima kojima je do istine daje snagu i pred dolinom smrti s kojom su suočeni ljudi svakoga naraštaja.

III. Tu se osjeća istinitost i proroštvo psalma o Bogu, dobrome pastiru. Lijepo se prisjetiti da je taj psalam molila i pjevala i Blažena Djevica Marija.

U Crkvi ga ne prestajemo pjevati s njom, učiti ga prevesti u život; učiti od nje što znače pojedine riječi za svakidašnjicu. I nema bolje učiteljice od Nje koja je donijela na svijet Isusa, jer je taj psalam postao ostvaren i vidljiv u njemu, utjelovljena za svu vječnost.

Danas molimo taj psalam s Marijom u svjetlu današnjega Evandjelja koje nam ostavlja dvije slike: jednu dražesnu i jednu dramatičnu.

Prva pokazuje Isusa u brizi za svoje učenike; Isusa koji traži za njih odmor nakon naporna rada, a druga slika pokazuje mnoštvo ljudi koji traže Isusa i tražeći ga lutaju, djeluju poput izgubljenih. Slika je to ljudske drame u potrazi za srećom; slika ljudi, gladnih i žednih sigurnosti i mira; slika posezanja za privremenim i prolaznim zadovoljstvima i vezanja uz pojedine ljude koji ne mogu ljudskom srcu pružiti ispunjenje. Isusu je žao ljudi, ali poštuje našu slobodu.

IV. Dragi vjernici, starozavjetni je pjesnik, nadajući se dolasku Spasitelja, u stihove stavio ljudsku čežnju i nadu, jer se pouzdavao u Boga. Poput molitve, poezija, pjesma, u stihove uspije staviti i ono što ne možemo izreći na druge načine. Poezija izvire iz srca iskrenih, zaljubljenih, ponekad razočaranih; poezija živi u nama i kada nije napisana niti pretočena u riječi.

Dok smo ovdje kod naše nebeske Majke i pokušavamo reći sebi, Njoj i Bogu što nosimo, za čim čeznemo i čemu se nadamo, ovaj nam psalam pomaže. Ovdje je psalam opipljiv i bliz. Sjetite ga se dok smo okruženi zelenilom brežuljaka i polja. Sjetite ga se dok dolazite do fontane, do „tihih vrutaka“ ovoga svetišta, da biste osjetili svježinu vode.

Sjetite ga se dok prolazite stazom Kalvarije, prolazima u svetištu, jer na svakome kutu ovdje je očuvan trag istine da se ne trebamo bojati zla, jer je Bog s nama.

Sjetite ga se pred likom Bistričke Gospe koja, držeći Isusa, pjeva psalam o Bogu koji ima sažaljenja, koji nas čeka da mu se obratimo ispovijedajući grijehe, koji se raduje našem obraćenju. Sjetite se da, i odlazeći s ovoga mjesta, prebivamo u Božjemu domu, u njegovoj Crkvi.

Nakon utjelovljenja Božje riječi po Mariji, ovaj je psalam oživio novim životom. I poljane i izvori, i odmor i utjeha, imaju lice Isusa Krista; slutnja je postala ostvarenje, a svako zlo i prijetnja zemlje dobila odgovor u ljubavi neba.

V. Braćo i sestre, ako ste radosni, u zajedništvu onih koje volite, zapjevajte, izmolite u srcu riječi: *Gospodin je pastir moj, ništa mi ne nedostaje; ni u čem ne oskudijevam.* Ako ste osamljeni i tužni, ako žalite za odlaskom s ovoga svijeta nekoga vama dragog, oslonite se na te iste riječi, na istinu da niti jedna ljubav nije gubitak. Ako ste roditelji s djecom, pokažite im da zajedno molite i da vam snagu daje Bog; učite i njih da se ista pjesma može čuti u obiteljima.

Ako pratite svoje roditelje, djedove i bake, zahvalite za njih Bogu i spomenite se obiteljskih događaja u kojima je bilo teško prepoznati Božje putove, prevladati kušnje i zlo, prihvatiti u vjeri Božje tragove koji su vodili putem križa.

Ako se pitate što se događa u hrvatskome društvu, ne zaboravite da svaka stranputica vodi u lutanje. Mi i danas, u nedjelju svjedočimo da bez Gospodina, bez euharistije, bez zajedništva i molitve, ne možemo živjeti. Isus promatra i naše odluke. S jedne nam strane nudi odmor, a s druge vidi lutanja koja nude obećanja o blagostanju tako da se pregazi značenje nedjelje, da se ne osvrće na zaštitu obitelji i najslabijih u društvu, da se prebriše istina o prošlosti.

A zašto se onda čudimo, ako su zelene poljane našega naroda i doslovno i preneseno neobrađene, i ako su izvori života presušili?

Zato se, zajedno s Marijom, sjetimo izmoliti riječi ovoga psalma kada se nađemo pred društvenom odgovornošću koju ima svaki od nas; kada o tome ovisi odgoj djece, briga za mlade, čuvanje i izgradnja kršćanske kulture. Ako smo nesigurni i ne znamo što trebamo činiti, spomenite se ovoga svetišta. Majka Božja Bistrička nikada nije uskratila savjeta i zagovora onima koji su se njoj utekli. Iz njezina naručja Isus nam pruža odmor, a ona ne prestaje pjevati psalme. Danas s posebnom ljubavlju slušamo riječi: *On mi daje odmora... i krijepi dušu moju.*

Amen.